

Bruxelles, 3 octombrie 2022
(OR. en)

13054/22

JAI 1257
VISA 151
MIGR 284
COEST 701

NOTĂ DE ÎNSOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	30 septembrie 2022
Destinatar:	Secretariatul General al Consiliului
Nr. doc. ant.:	12351/22
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI 1. Actualizarea orientărilor privind procesul general de eliberare a vizelor în ceea ce privește solicitanții ruși în urma Deciziei (UE) 2022/1500 a Consiliului din 9 septembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse 2. Stabilirea de orientări privind controlul cetățenilor ruși la frontierele externe

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2022) 7111 final.

Anexă: C(2022) 7111 final

Bruxelles, 30.9.2022
C(2022) 7111 final

COMUNICARE A COMISIEI

- 1. Actualizarea orientărilor privind procesul general de eliberare a vizelor în ceea ce privește solicitanții ruși în urma Deciziei (UE) 2022/1500 a Consiliului din 9 septembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse**
- 2. Stabilirea de orientări privind controlul cetățenilor ruși la frontierele externe**

COMUNICARE A COMISIEI

- 1. Actualizarea orientărilor privind procesul general de eliberare a vizelor în ceea ce privește solicitanții ruși în urma Deciziei (UE) 2022/1500 a Consiliului din 9 septembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse**
- 2. Stabilirea de orientări privind controlul cetățenilor ruși la frontierele externe**

1. La 9 septembrie 2022, Consiliul a adoptat Decizia privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse (denumit în continuare „acordul”)¹. Decizia Consiliului a intrat în vigoare în a doua zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și a notificării către Federația Rusă. Această decizie a înlocuit Decizia (UE) 2022/333 a Consiliului.
2. Decizia Consiliului suspendă aplicarea tuturor dispozițiilor acordului în ceea ce privește cetățenii Federației Ruse. Facilitățile în materie de eliberare a vizelor pentru cetățenii ruși încetează să se aplice până la ridicarea suspendării. În consecință, cetățenilor ruși care solicită vize de scurtă ședere li se vor aplica în mod implicit normele generale din Codul de vize².
3. În Danemarca și țările asociate spațiului Schengen – Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein – sunt în vigoare acorduri bilaterale cu Federația Rusă de facilitare a eliberării vizelor, ce reiau dispozițiile Acordului de facilitare a eliberării vizelor. În urma Deciziei Consiliului privind suspendarea integrală a aplicării Acordului de facilitare a eliberării vizelor, este de așteptat ca țările asociate să își suspende acordurile bilaterale în conformitate cu propriile proceduri naționale. În conformitate cu Decizia (UE) 2022/1500 a Consiliului, Danemarca a suspendat în totalitate aplicarea Acordului bilateral dintre Guvernul Regatului Danemarcei și Guvernul Federației Ruse privind facilitarea eliberării vizelor, care a intrat în vigoare la 16 septembrie 2022.
4. În plus, având în vedere contextul cu totul specific în care își desfășoară activitatea consulatele statelor membre și ținând seama de contextul general al agresiunii armate neprovocate și nejustificate a Federației Ruse împotriva Ucrainei și de necesitatea de a promova o abordare armonizată a examinării cererilor de viză depuse în Federația Rusă, dar și soluții comune la nivelul spațiului Schengen, este indicat și necesar să se adreseze orientări statelor membre cu privire la procedurile și condițiile de eliberare a vizelor pentru solicitanții ruși. Prezentele orientări sunt esențiale pentru a asigura, în toate oficiile consulare, coerența, claritatea și transparența în decursul procedurii de acordare a vizelor în ceea ce privește cetățenii Federației Ruse.
5. Războiul de agresiune neprovocat și nejustificat al Federației Ruse împotriva Ucrainei a avut implicații de largă anvergură, cum ar fi agravarea riscurilor și a amenințărilor la adresa securității și a ordinii publice cu care se confruntă UE. Consulatele statelor membre se confruntă cu provocări sporite în ceea ce privește verificarea scopului vizitelor turistice față de călătoriile în alte scopuri (de exemplu, vizitele de familie), inclusiv în condițiile în care capacitățile consulare ale unor state membre s-au redus semnificativ în urma expulzării personalului

¹ Acordul dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse (JO L 129, 17.5.2007).

² Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

consular și diplomatic al multor state membre de către autoritățile ruse. Mai mult, există în continuare un risc credibil ca persoanele care declară că scopul călătoriei este unul turistic să promoveze propaganda în sprijinul războiului de agresiune al Federației Ruse împotriva Ucrainei sau să se implice în alte activități subversive în detrimentul UE. Solicitanții de viză ruși care călătoresc în scopuri esențiale, inclusiv, în special, membrii de familie ai cetățenilor UE, dizidenții, jurnaliștii independenți, reprezentanții societății civile și apărătorii drepturilor omului ar trebui să aibă posibilitatea de a intra în UE. Prin urmare, în contextul suspendării integrale a Acordului de facilitare a eliberării vizelor, Comisia recomandă statelor membre să țină seama, atunci când examinează cererile de viză de scurtă ședere depuse de cetățenii ruși, de considerațiile expuse în continuare.

6. Recentă escaladare a războiului de către conducerea rusă, inclusiv prin mobilizarea militară și „referendumurile” false organizate în părți din teritoriile ucrainene ocupate pentru a pregăti anexarea ilegală a acestora de către Federația Rusă, precum și amenințările periculoase de utilizare a armelor de distrugere în masă, inclusiv a armelor nucleare, au dus la o creștere semnificativă a numărului de cetățeni ruși sosiți la frontierele externe ale Uniunii, precum și a cererilor de viză și de informații adresate statelor membre.
7. În urma ordinului de mobilizare, este posibil ca un număr semnificativ de recruți și familiile acestora să decidă să fugă din Federația Rusă în UE. Nu este exclus ca cetățenii ruși care încearcă să evite mobilizarea și să intre în UE să constituie și o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne sau a relațiilor internaționale ale unui stat membru sau ale Uniunii în ansamblu. Cererile de viză depuse de respectivii cetățeni ruși ar trebui să fie examinate în mod individual de statele membre, iar controalele asupra cetățenilor ruși la frontierele externe ale Uniunii ar trebui efectuate în mod coordonat și acordându-se o atenție deosebită riscurilor în materie de securitate pentru statele membre și pentru Uniune.
8. Acest lucru necesită un nivel sporit de control atunci când se evaluează cererile de viză depuse de cetățenii ruși, precum și efectuarea de verificări deosebit de amănunțite la frontierele externe ale UE. În acest sens, este important să se sublinieze faptul că efectuarea de verificări riguroase, amănunțite și coordonate la frontierele externe ale UE garantează nu numai securitatea statului membru în cauză, ci și integritatea spațiului Schengen în ansamblu. Securitatea frontierelor externe reprezintă o condiție prealabilă pentru funcționarea spațiului fără controale la frontierele interne, astfel cum a subliniat în special Comisia în Strategia privind spațiul Schengen³. De asemenea, în contextul actual, ar trebui subliniat faptul că reintroducerea verificărilor la frontierele interne trebuie să rămână o măsură de ultimă instanță. Statelor membre li se reamintește că în spațiul Schengen ar trebui privilegiate măsurile alternative controalelor la frontierele interne, de exemplu, cooperarea polițienească consolidată.
9. Se reamintește faptul că vizele Schengen se eliberează pentru șederi de scurtă durată de 90 de zile în orice perioadă de 180 de zile și, ca atare, acestea nu pot constitui o soluție pe termen lung pentru cetățenii ruși care încearcă să evite mobilizarea fugind din țara lor. Acest lucru nu aduce atingere dreptului acestor persoane de a solicita protecție internațională în temeiul legislației UE în materie de azil și nici posibilității de a solicita vize naționale de lungă ședere sau permise de ședere.

³ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu, „O strategie pentru un spațiu Schengen pe deplin funcțional și rezilient”, (COM 2021/277, 2.6.2021).

10. Aceste orientări revizuite analizează posibilitățile existente în temeiul Regulamentului 810/2009 („Codul de vize”)⁴ și al Regulamentului (UE) 2016/399 („Codul frontierelor Schengen”)⁵, cu scopul de a se asigura cel mai înalt grad de control de securitate de către consulatele și autoritățile de frontieră ale statelor membre, atunci când se efectuează evaluări individuale ale cererilor de viză și controale asupra cetățenilor ruși la frontierele externe ale Uniunii.
11. Prezentele orientări nu aduc atingere cadrului juridic aplicabil în domeniul azilului și nici dreptului la azil și principiului nereturnării sau posibilității ca statele membre să examineze cererile de azil în cadrul unei proceduri accelerate și/sau desfășurate la frontieră sau în zonele de tranzit, în conformitate cu articolul 31 alineatul (8) litera (j) și articolul 43 din Directiva 2013/32/UE⁶.
12. Comisia va monitoriza permanent punerea în aplicare a acestor orientări, pentru a sprijini acțiuni rapide și coordonate la nivelul UE în abordarea tuturor provocărilor emergente. În acest scop, Comisia va prezenta rapoarte în cadrul IPCR și va colecta informațiile necesare prin intermediul rețelei Blueprint.

I. Orientări actualizate privind procesul general de eliberare a vizelor pentru solicitanții ruși

13. Statele membre ar trebui să depună eforturi deosebite pentru a se asigura că normele referitoare la competențe prevăzute la articolele 5 și 6 din Codul de vize sunt examinate și aplicate corect în cazul fiecărei cereri de viză, pentru a se evita introducerea de cereri de viză la consulatele mai multor state membre („visa shopping”). Partea II capitolul 1 din Manualul Codului de vize I cuprinde orientări în acest sens⁷. În cazul în care statul membru care a primit cererea de viză nu are competența de a o trata, cererea integrală și toate documentele justificative ar trebui returnate solicitantului în cauză, iar taxa de viză ar trebui să îi fie rambursată. Solicitantul ar trebui să fie redirecționat către consulatul statului membru competent.

a) Statele membre competente și competența consulară teritorială pentru examinarea cererilor de viză

14. În conformitate cu articolul 6 din Codul de vize, cererile ar trebui examinate numai de consulatul statului membru competent în jurisdicția căruia solicitantul își are reședința legală. În urma ordinului de mobilizare militară dat de președintele Putin, un număr semnificativ de recruți ruși au fugit în țările învecinate și în alte țări cu scopul de a evita mobilizarea în armata rusă. Există așteptări larg răspândite ca mulți dintre ei să încerce eventual să obțină vize Schengen pentru a-și continua călătoria în interiorul UE. Statele membre nu ar trebui să accepte cererile de viză depuse de cetățeni ai Federației Ruse care se află într-o țară terță, cum ar fi Georgia, Armenia, Kazahstan, Serbia, Turcia sau Emiratele Arabe Unite, pentru o ședere de scurtă durată sau în scopul tranzitului. Acești solicitanți ar trebui direcționați către consulatul competent pentru locul lor de reședință, care este situat, în mod normal, în Federația Rusă. În

⁴ Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

⁵ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁶ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (reformare), (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

⁷ Anexa la Decizia de punere în aplicare C(2020) 395 a Comisiei din 28.1.2020 de modificare a Deciziei C(2010) 1620 final a Comisiei cu privire la înlocuirea Manualului privind prelucrarea cererilor de viză și modificarea vizelor eliberate (Manualul Codului de vize I).

temeiul articolului 6 alineatul (2) din Codul de vize și al orientărilor cuprinse în partea a II-a secțiunea 1.8 din Manualul Codului de vize I, se pot face excepții, în special în cazuri dificile și din motive umanitare (de exemplu, vizite de familie în urma unei boli grave și subite a unei rude apropiate cu reședința în UE, dizidenți, apărători ai drepturilor omului). În aceste cazuri, consulatele ar trebui, de asemenea, să examineze dacă solicitantul de viză intenționează într-adevăr să rămână în spațiul Schengen o perioadă maximă de 90 de zile în cursul oricărei perioade de 180 de zile. Dacă se are în vedere o ședere mai lungă, astfel cum s-ar putea preconiza pentru persoanele care fug din calea mobilizării militare, cazul ar trebui tratat în conformitate cu normele aplicabile vizelor de lungă ședere. În acest context, consulatele ar trebui să ia în considerare dacă protecția împotriva returnării este garantată în țara terță în care se depune cererea de viză.

b) Aspecte procedurale privind depunerea unei cereri de viză în Rusia în situația actuală

Statele membre se confruntă cu o reducere importantă a capacităților lor de a trata cererile de viză de scurtă ședere depuse de cetățenii ruși, deoarece autoritățile ruse au expulzat personalul consular și diplomatic al multor state membre. În plus, contextul general al războiului de agresiune al Rusiei (intensificarea acțiunilor militare ale Federației Ruse, propaganda, riscurile sporite pentru securitatea și ordinea publică a statelor membre) conduce la necesitatea de a asigura un control mai strict al cetățenilor ruși sau al anumitor categorii de cetățeni ruși. Această situație ar putea impune statelor membre să își adapteze procedurile, fără a aduce atingere necesității de a asigura o examinare corespunzătoare a fiecărei cereri individuale. În acest scop ar trebui să se întreprindă următoarele acțiuni:

(i) Stabilirea de priorități atunci când se fac programări pentru depunerea cererilor

15. Articolul 9 alineatul (2) din Codul de vize prevede că statele membre pot impune cerința ca solicitanții să solicite o programare. Programarea se obține, de regulă, în termen de 2 săptămâni de la data la care a fost solicitată. În prezent, acest termen ar putea fi foarte greu de asigurat de către statele membre din cauza deficitului de personal din majoritatea consulatelor lor.
16. De aceea, Comisia consideră că, atunci când fac programări, statele membre ar trebui să acorde o prioritate mai mică solicitanților care nu au un motiv esențial de a călători.

(ii) Termenul în care trebuie să se ia o decizie cu privire la o cerere de viză

17. Având în vedere situația actuală, este necesar să se efectueze un control amănunțit al tuturor cererilor depuse de cetățenii ruși. Comisia consideră că statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin, dacă este necesar, posibilitatea de a prelungi la 45 de zile perioada în care trebuie să ia o decizie cu privire la o cerere de viză, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (2) din Codul de vize.
18. Comisia mai subliniază că prelungirea calendarului pentru luarea unei decizii în cazul cererilor anumitor categorii de solicitanți, și anume cei care nu au un motiv esențial de a călători, precum cei care solicită o viză în scopuri turistice sau cei a căror călătorie nu este urgentă, ar putea permite luarea de decizii într-un interval de timp mai scurt în cazul solicitanților care solicită să călătorească într-un scop esențial sau al celor care pot invoca un caz de urgență justificat, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (2a) din Codul de vize.

(iii) Solicitarea de documente justificative suplimentare sau limitarea tipului de documente care sunt acceptate ca documente justificative în scopul cererii de viză

19. Prin excepție de la lista armonizată de documente justificative care trebuie prezentate de solicitanți în Federația Rusă (Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 6.6.2016 [C (2016) 3347 final]) și în așteptarea unei eventuale modificări a acestei liste, ar fi justificat ca, în situația actuală, consulatele statelor membre să solicite documente suplimentare în cursul examinării unei cereri în ceea ce privește anumite categorii de cetățeni ruși, pentru a asigura un nivel ridicat de control, în special în ceea ce privește posibilele amenințări la adresa ordinii publice și a relațiilor internaționale.
20. În cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative prezentate de solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care le cuprind acestea ori la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului, în special în ceea ce privește scopul călătoriei sale, o astfel de cerere trebuie refuzată în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Codul de vize și înregistrată în VIS în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul privind Sistemul de informații privind vizele (VIS)⁸, asigurându-se că se ține o evidență durabilă a acestui refuz și că aceasta este vizibilă pentru toate consulatele, în conformitate cu practica standard pentru toate refuzurile de a elibera o viză.
21. În plus, dacă o cerere se refuză în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (b) din Codul de vize deoarece există îndoieli întemeiate cu privire la scopul călătoriei și la documentele justificative sau la declarațiile făcute de solicitant (de exemplu, în cazul în care acesta susține că este student sau că se deplasează pentru a asista la funeralii, deși scopul călătoriei este, de fapt, turismul sau evitarea mobilizării militare) și dacă legislația statelor membre permite acest lucru, se poate avea în vedere impunerea unei interdicții de intrare și introducerea unei semnalări în Sistemul de informații Schengen (SIS) în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006⁹ (Regulamentul SIS II) în scopul refuzării intrării și șederii.

(iv) Consultare prealabilă în temeiul articolului 22 din Codul de vize

22. Statele membre ar putea, invocând amenințări la adresa ordinii publice, a securității interne sau a relațiilor internaționale, să solicite să fie consultate cu privire la eliberarea de vize pentru cetățenii ruși sau anumite categorii ale acestora și să se opună, în cazuri individuale, eliberării unei vize valabile pentru întregul spațiu Schengen. În acest caz, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Codul de vize, dacă statul membru în care a fost depusă cererea își menține decizia de a elibera o viză, aceasta trebuie să fie o viză cu valabilitate teritorială limitată (valabilă pe teritoriul statului membru emitent sau, în mod excepțional, al mai multor state membre, sub rezerva consimțământului acestora).
23. Statul membru care solicită să fie consultat trebuie să informeze Comisia în consecință, în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din Codul de vize.

⁸ Regulamentul (UE) 2021/1133 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 și (UE) 2019/818 în ceea ce privește stabilirea condițiilor de acces la celelalte sisteme de informații ale UE în scopuri legate de Sistemul de informații privind vizele (JO L 248, 13.7.2021, p. 1).

⁹ Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

c) Evaluarea cererilor de viză depuse de cetățeni ai Federației Ruse sau în Rusia

Este important să se reamintească următoarele elemente deja incluse în orientările C(2022)3084, adoptate la 5 mai 2022, și C(2022) 6596 din 9 septembrie 2022:

24. Având în vedere actuala situație economică și politică din Federația Rusă, în special în urma numărului considerabil de mișcări de ieșire din țară determinate de ordinul de mobilizare dat de președintele Putin, statele membre ar trebui să analizeze cu deosebită atenție dacă un solicitant prezintă sau nu un risc pentru securitatea statelor membre și să stabilească dacă sunt îndeplinite condițiile de intrare, în conformitate cu articolul 21 din Codul de vize și cu orientările cuprinse în partea II, capitolul 6 din Manualul Codului de vize I. Ar trebui luate în considerare în special următoarele aspecte:
- i. **Asigurarea medicală de călătorie:** consulatul are responsabilitatea de a stabili dacă asigurarea prezentată de solicitant este adecvată în conformitate cu articolul 15 din Codul de vize. Se atrage atenția asupra dispozițiilor articolului 15 alineatul (5), care prevede obligația consulatelor de a stabili dacă indemnizațiile plătite de compania de asigurări pot fi obținute într-un stat membru. În cazul polițelor emise de asigurători ruși, o astfel de asigurare ar putea fi considerată inadecvată din cauza măsurilor restrictive ale UE care sunt în vigoare în prezent. În astfel de cazuri, statele membre pot cere solicitanților să prezinte polițe de asigurare medicală de călătorie emise de asigurători din afara Federației Ruse.
 - ii. **Verificarea îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de intrare și a probabilității ca acest lucru să rămână valabil pe întreaga durată a perioadei preconizate de valabilitate a vizei:** instabilitatea economică, măsurile restrictive și evoluțiile politice din Federația Rusă pot crește probabilitatea ca solicitanții să nu mai îndeplinească condițiile de intrare după un timp. În astfel de cazuri, ar trebui luată în considerare eliberarea de vize cu valabilitate mai scurtă și/sau de vize cu o singură intrare în locul vizelor cu intrări multiple. Se atrage atenția asupra articolului 24 alineatul (2a) din Codul de vize, care prevede că perioada de valabilitate a vizei eliberate poate fi scurtată de la caz la caz, atunci când există îndoieli întemeiate cu privire la îndeplinirea condițiilor de intrare pe durata întregii perioade. Din cauza înrăutățirii situației, statele membre ar trebui să se abțină de la eliberarea de vize cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate îndelungată, nefiind sigur că cetățenii ruși vor continua să îndeplinească condițiile de intrare, în special atunci când scopul declarat al călătoriei este turismul.
 - iii. **Evaluarea intenției solicitantului de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (1) din Codul de vize, fără a se aduce atingere posibilității de eliberare a unei vize cu valabilitate teritorială limitată din motive umanitare:** situația actuală din Federația Rusă poate crește probabilitatea ca solicitanții să aibă în vedere depășirea perioadei de ședere în UE. Acest lucru se poate întâmpla în special în cazul cetățenilor ruși care încearcă să evite ordinul de mobilizare militară și al familiilor acestora. În cazul în care există îndoieli cu privire la intenția de a părăsi teritoriul statelor membre, viza ar trebui refuzată. Codul de vize conține suficientă flexibilitate pentru a permite statelor membre să facă față unor situații specifice și să deroge din motive umanitare de la unele dintre condițiile care trebuie îndeplinite pentru acordarea unei vize de scurtă ședere (de exemplu, pentru dizidenți, jurnaliști independenți, apărători ai drepturilor omului sau alte categorii vulnerabile). Statele membre ar trebui să exercite o astfel de flexibilitate ținând seama pe deplin de necesitatea de a menține securitatea și ar trebui să evalueze cu atenție dacă derogările sunt justificate, deoarece acestea ar trebui să rămână aplicabile numai în cazuri excepționale. Doar primirea avizului de recrutare sau de înrolare în armată și obiecția pe motive de conștiință nu ar trebui considerate motive suficiente pentru eliberarea de vize din motive umanitare. O viză cu

valabilitate teritorială limitată trebuie eliberată în conformitate cu articolul 25 din Codul de vize ori de câte ori unele dintre condițiile de acordare a unei vize de scurtă ședere nu este îndeplinită (viză valabilă pe teritoriul statului membru emitent sau, în mod excepțional, al mai multor state membre, sub rezerva consimțământului acestora).

- iv. **Evaluarea privind mijloacele de întreținere ale solicitantului:** este de așteptat ca solicitanții care locuiesc în Federația Rusă să nu mai poată utiliza cărți de credit sau de plată internaționale atunci când călătoresc în UE. Acest lucru pune sub semnul întrebării capacitatea lor de a dispune de mijloace suficiente de întreținere, cu atât mai mult atunci când activele sunt deținute în conturi la bănci sau la alte entități care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE.
- v. **Atunci când examinează o cerere de viză,** consulatele ar trebui să ia în considerare dacă solicitanții sunt asociați, se află sub controlul sau pot oferi sprijin material sau imaterial persoanelor sau entităților care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE luate în raport cu acțiuni care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei¹⁰ sau în raport cu abuzurile grave împotriva drepturilor omului din Ucraina¹¹. Dacă se dovedește că este așa, s-ar putea evalua dacă să se refuze acordarea vizei în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (a) punctul (vi) din Codul de vize. În cazul în care există îndoieli, harta sancțiunilor UE¹² este un instrument care poate furniza orientări cu privire la lista completă a persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE.
25. Pe lângă elementele menționate anterior și având în vedere mediul de securitate dificil din Federația Rusă și numărul sporit de cetățeni ruși care încearcă să intre în UE după ordinul de mobilizare militară, ar trebui ca, atunci când examinează cererile depuse de cetățenii ruși, consulatele statelor membre să ia în considerare și elemente expuse în continuare.
26. **Este important ca serviciile consulare să verifice temeinic dacă solicitanții ar putea fi considerați o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne sau a relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre.** În acest caz, viza ar trebui refuzată. Ar trebui să se verifice în SIS dacă solicitantul este o persoană pentru care a fost emisă o semnalare în scopul de a i se refuza intrarea. Dacă este posibil și în cazul în care există îndoieli, consulatele sunt sfătuite să fie extrem de vigilente, de exemplu consultând, pe lângă SIS, bazele de date naționale și baza de date a Interpol, în conformitate cu legislația națională a fiecărui stat membru. În plus, consulatele ar trebui să țină seama de faptul că, în conformitate cu articolul 22 din Codul de vize, unele state membre pot solicita consultarea autorităților lor centrale în cursul examinării tuturor cererilor depuse de cetățenii Federației Ruse.
27. La examinarea unei cereri de viză Schengen pentru care probabilitatea unui risc potențial este considerată ridicată, consulatele ar trebui să acorde o **atenție deosebită anumitor categorii de**

¹⁰ Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 78, 17.3.2014); Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 78, 17.3.2014, p. 6).

¹¹ Decizia (PESC) 2020/1999 a Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului (JO L 410 I, 7.12.2020, p. 13); Regulamentul (UE) 2020/1998 al Consiliului din 7 decembrie 2020 privind măsuri restrictive împotriva încălcărilor grave ale drepturilor omului și a abuzurilor grave împotriva drepturilor omului, (JO L 410I, 7.12.2020, p. 1).

¹² <https://www.sanctionsmap.eu>; <https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=en>

solicitanți ruși, menționate la punctul 24 litera (v) și la punctul 26, bazându-se însă pe o evaluare individuală.

28. Statele membre ar putea, în special, să considere că este foarte probabil ca anumite categorii de solicitanți ruși să reprezinte o **potențială amenințare la adresa relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre**. Statele membre ar trebui să examineze dacă solicitanții de viză ruși al căror scop declarat de călătorie este turismul ar putea avea legătură cu regimul sau ar putea sprijini în alt mod regimul și, prin urmare, ar putea constitui un risc sporit în ceea ce privește promovarea propagandei în favoarea războiului și/sau activitățile de lobby pentru interesele guvernului rus.
29. Statele membre ar putea adopta o abordare cuprinzătoare pentru a stabili factorii care ar putea conduce la identificarea unei persoane drept **potențială amenințare**: În practică, aceasta ar putea însemna că, pe baza unei examinări a situațiilor individuale în contextul geopolitic actual, posibilitatea existenței unei amenințări ar putea conduce la refuzul vizei. Acest lucru este deosebit de relevant pentru cetățenii ruși care încearcă să scape de ordinul de mobilizare militară.
30. În ceea ce îi privește pe **cetățenii ruși care călătoresc în scopuri turistice** se justifică adoptarea unei abordări foarte stricte, deoarece evaluarea justificării călătoriei este mai dificilă decât în cazul altor scopuri (călătorii de afaceri, vizite de familie sau programări medicale). În plus, este posibil ca persoana în cauză să nu aibă nicio legătură cu o persoană prezentă pe teritoriul statelor membre (spre deosebire, de exemplu, de vizitele de familie, de călătoriile de afaceri sau de programările medicale). Ar trebui să se verifice dacă există îndoieli întemeiate cu privire la fiabilitatea declarațiilor făcute de solicitant sau la intenția acestuia de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate, caz în care cererile de viză se refuză în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Codul de vize¹³. Statele membre sunt încurajate să își **intensifice schimbul de informații** în contextul cooperării locale Schengen pentru a asigura, pe cât posibil și în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) din Codul de vize, o abordare armonizată a examinării cererilor de viză depuse în Federația Rusă.
31. Se aplică în continuare¹⁴ normele prevăzute în Directiva 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora¹⁵.
32. Trebuie amintit că Codul de vize conține dispoziții derogatorii care permit eliberarea unei **vize din motive de ordin umanitar sau din motive de interes național ori în temeiul unor obligații internaționale**. Se poate renunța la perceperea taxei de viză sau cuantumul acesteia poate fi redus, în conformitate cu articolul 16 alineatul (6) din Codul de vize, atunci când acest lucru contribuie la promovarea unor interese de ordin cultural sau sportiv, a unor interese din domeniile politicii externe sau al politicii de dezvoltare și din alte domenii de interes public vital sau în temeiul unor obligații internaționale. S-ar putea recurge la astfel de dispoziții pentru a

¹³ O decizie de respingere și motivele pe care se întemeiază se comunică solicitantului prin intermediul formularului standard care figurează în anexa VI, în limba statului membru care a luat decizia finală cu privire la cerere și într-o altă limbă oficială a instituțiilor Uniunii. Solicitanții cărora li s-a refuzat eliberarea unei vize au drept de exercitare a unei căi de atac.

¹⁴ În particular, refuzul acordării vizei unei persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație trebuie considerat drept o restricționare a liberei circulații. Prin urmare, într-un astfel de caz trebuie să se respecte cerințele capitolului VI din Directiva 2004/38/CE, în special garanțiile procedurale prevăzute în respectivul capitol.

¹⁵ Directiva 2004/38/CE din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158 30.4.2004, p. 77).

facilita călătoriile jurnaliștilor independenți, ale disidenților, ale elevilor, ale studenților și ale cercetătorilor, întrucât aceste categorii de călători vor trebui de acum să plătească o taxă de viză de 80 EUR, în loc de 35 EUR, cu excepția cazului în care beneficiază de scutiri de la plata taxei de viză sau de reduceri ale acesteia, în conformitate cu articolul 16 alineatele (2), (4) sau (5) din Codul de vize. Articolul 19 alineatul (4) permite să fie considerate admisibile cereri care nu îndeplinesc cerințele aplicabile, iar articolul 25 alineatul (1) din Codul de vize permite eliberarea unei vize cu valabilitate teritorială limitată chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile de intrare. Acest lucru este relevant, de exemplu, în cazul cererilor de viză depuse de persoane aparținând următoarelor categorii și de membri apropiați ai familiilor acestora: **disidenți, jurnaliști independenți, apărători ai drepturilor omului și reprezentanți ai organizațiilor societății civile** care nu sunt controlați de membrii guvernului Federației Ruse sau de membri apropiați ai familiilor acestora.

33. Statele membre ar trebui să aplice aceste derogări doar după ce efectuează o evaluare aprofundată. Prin urmare, este la latitudinea statelor membre, pe baza unei examinări individuale, să evalueze dacă cererile cetățenilor ruși se pot încadra în categoria celor eliberate din motive umanitare. Nu există o listă standard de documente prin care să se dovedească faptul că o persoană îndeplinește condițiile pentru a obține o viză din motive umanitare, deoarece circumstanțele individuale diferă prea mult și necesită o evaluare de la caz la caz.
34. Se aplică în continuare¹⁶ normele prevăzute în Directiva 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora¹⁷.

d) Revocarea și anularea vizelor valabile deținute de cetățenii ruși

35. Articolul 34 din Codul de vize stabilește normele privind anularea și revocarea vizelor. Anularea este posibilă în cazul în care devine evident că, la momentul eliberării vizei, condițiile aferente nu erau îndeplinite (de exemplu, în cazul în care se stabilește că viza a fost obținută în mod fraudulos), iar revocarea este posibilă în cazul în care devine evident că nu mai sunt îndeplinite condițiile de eliberare. De exemplu, o viză trebuie revocată la frontieră în cazul în care titularul a ajuns să facă, în timpul scurs de la eliberarea vizei, obiectul unei semnalare privind refuzul intrării și al șederii în Sistemul de informații Schengen (SIS).
36. Ținând seama de circumstanțele actuale, statele membre ar trebui să solicite consulatelor și polițiștilor de frontieră să exercite un control sporit în evaluarea valabilității vizelor deja eliberate. În special în cazul vizelor care sunt încă valabile, statele membre sunt încurajate să le reevalueze individual pentru a verifica măsura în care condițiile de eliberare a acestora sunt în continuare îndeplinite, având în vedere circumstanțele actuale, sau dacă, după o evaluare aprofundată, ar trebui revocate. În cursul evaluării ar trebui luate în considerare, printre altele, următoarele aspecte:
- asigurarea medicală de călătorie: dacă cererea de plată adresată unei societăți de asigurări ruse ar putea să fie soluționată pozitiv având în vedere măsurile restrictive impuse de UE anumitor operatori economici [a se vedea punctul 23 subpunctul (i) de mai sus privind asigurarea medicală de călătorie];

¹⁶ În particular, refuzul acordării vizei unei persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație trebuie considerat drept o restricționare a liberei circulații. Prin urmare, într-un astfel de caz trebuie să se respecte cerințele capitolului VI din Directiva 2004/38/CE, în special garanțiile procedurale prevăzute în respectivul capitol.

¹⁷ Directiva 2004/38/CE din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158 30.4.2004, p. 77).

- intenția de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei: în special în ceea ce îi privește pe cetățenii ruși cu vârste cuprinse între 18 și 60 de ani care pot fi chemați ca rezerviști și care încearcă să evite ordinele de mobilizare militară;
- considerații în materie de securitate: dacă, având în vedere circumstanțele actuale și, în special, mobilizarea militară din Federația Rusă, mai sunt îndeplinite condițiile de eliberare a vizelor eliberate înainte de mobilizare și care sunt încă valabile, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) și cu articolul 21 alineatul (3) litera (d) din Codul de vize. În cazul în care există motive de anulare/revocare, o astfel de decizie poate fi luată de polițiștii de frontieră sau de consulate indiferent de statul membru care a eliberat viza. Autoritatea ar trebui să informeze statul membru emitent în consecință, să aplice ștampila corespunzătoare pe autocolantul de viză și să introducă informațiile privind anularea/revocarea în Sistemul de informații privind vizele, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul VIS18. Persoanele a căror viză a fost revocată au dreptul de a exercita o cale de atac.

37. Au fost adoptate măsuri restrictive¹⁹ privind interzicerea intrării pe teritoriul statelor membre sau a tranzitării teritoriului acestora de către anumiți cetățeni ai Federației Ruse. În acest context, SIS conține semnalări cu privire la astfel de cetățeni care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE și cărora li se interzice intrarea sau șederea în spațiul Schengen. Statele membre ar trebui să **revoce vizele** care au fost eliberate acestor cetățeni înainte de intrarea în vigoare a interdicției de călătorie și care sunt încă valabile, întrucât condițiile pentru eliberarea acestora nu mai sunt îndeplinite, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) și cu articolul 21 alineatul (3) litera (c) din Codul de vize. Informațiile privind vizele revocate se introduc în VIS, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul VIS. Revocarea ar trebui să îi fie comunicată titularului vizei, în conformitate cu articolul 34 alineatul (6) din Codul de vize.

38. Statele membre ar trebui, de asemenea, să adopte o abordare strictă în ceea ce privește **evaluarea vizelor deja eliberate** oricărui cetățean al Federației Ruse, bazându-se pe principii similare celor aplicate la evaluarea noilor cereri de viză depuse de cetățenii Federației Ruse: un control mai atent al cetățenilor ruși, pe baza unei **reexaminări a situațiilor individuale în contextul geopolitic actual, ar putea duce la identificarea unei persoane drept potențială amenințare**. În cazul în care devine evident că nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru eliberarea unei vize, statele membre ar trebui să revoce vizele încă valabile eliberate cetățenilor aflați în această situație, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) și cu articolul 21 alineatul (1) din Codul de vize. Informațiile privind o viză revocată trebuie introduse în Sistemul de informații privind vizele (VIS), în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul VIS. Revocarea ar trebui să îi fie comunicată titularului vizei, în conformitate cu articolul 34 alineatul (6) din Codul de vize. În principiu, o viză trebuie să fie revocată de către autoritățile competente ale statului membru care a eliberat respectiva viză. Este posibil ca o viză să fie revocată de autoritățile competente ale altui stat membru, caz în care autoritățile statului membru care a eliberat viza trebuie să fie informate cu privire la această revocare. De exemplu, viza ar trebui revocată la frontieră în cazul în care titularul vizei a ajuns să facă, în timpul scurs de la eliberarea vizei, obiectul unei semnalări în SIS. Persoanele a căror viză a fost revocată au dreptul de a contesta o astfel de decizie.

¹⁸ Regulamentul (CE) nr. 767/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 privind Sistemul de informații privind vizele (VIS) și schimbul de date între statele membre cu privire la vizele de scurtă ședere (Regulamentul VIS).

¹⁹ A se vedea, în special: Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 78, 17.3.2014, p. 16) și Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 78, 17.3.2014, p. 6).

39. În plus, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 30 din Codul de vize, **simplică deținere a unei vize nu conferă în mod automat un drept de intrare în spațiul Schengen**. Prin urmare, prezentarea unei vize valabile eliberate deja unui cetățean al Federației Ruse nu are nicio incidență asupra obligației statelor membre de a efectua verificări cuprinzătoare la frontiere pentru a controla îndeplinirea condițiilor de intrare prevăzute la articolul 6 din Codul frontierei Schengen și pentru a garanta faptul că intrarea este refuzată în cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite.

e) Acorduri bilaterale cu Federația Rusă privind exonerarea de obligația de a deține viză care sunt în vigoare

40. Regulamentul privind vizele²⁰ stabilește o listă comună a țărilor terțe ai căror cetățeni trebuie să dețină o viză la trecerea frontierei externe ale UE, precum și o listă a țărilor ai căror cetățeni sunt exonați de această obligație. Aceste liste sunt prevăzute în anexele la Regulamentul privind vizele.

41. În plus, articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind vizele prevede că „[u]n stat membru poate prevedea excepții de la obligativitatea vizelor [...] în ceea ce privește: (a) titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale.” În conformitate cu articolul 12, statele membre trebuie să comunice măsurile pe care le iau în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind vizele, iar Comisia trebuie să publice aceste măsuri în vederea informării.

42. Pentru ca Decizia Consiliului privind suspendarea integrală a aplicării acordului să fie eficace, li se solicită statelor membre să suspende aplicarea acordurilor bilaterale privind exonerarea de obligația de a deține viză încheiate cu Federația Rusă, care prevăd un regim de călătorii fără viză pentru titularii de pașapoarte de serviciu și de pașapoarte speciale ale Federației Ruse, și să comunice Comisiei efectuarea suspendării.

43. Statele membre trebuie să asigure aplicarea și eficacitatea măsurilor restrictive ale UE chiar dacă sunt în vigoare acorduri bilaterale de exonerare de obligația de a deține viză cu Federația Rusă.

f) Punerea în aplicare și informarea publicului

44. Prezentele orientări operaționale sunt menite să ajute statele membre să trateze toate cererile depuse de cetățenii Federației Ruse, indiferent de locul lor de reședință.

45. Le revine autorităților centrale ale statelor membre responsabilitatea de a transmite aceste orientări tuturor reprezentanților lor consulare din întreaga lume.

46. Statele membre rămân responsabile de informarea publicului larg cu privire la suspendarea integrală a acordului [articolul 47 alineatul (1) din Codul de vize].

g) Acțiuni ulterioare în cadrul cooperării locale Schengen

47. În conformitate cu articolul 48 alineatul (1) din Codul de vize, delegația UE va coordona și organiza, în cadrul cooperării locale Schengen, schimburi periodice de informații cu privire la punerea în aplicare a prezentelor orientări și va monitoriza aplicarea corectă a modificărilor care

²⁰ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierei externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație, (JO L 303, 28.11.2018, p. 39).

rezultă din suspendarea integrală a acordului. Rapoartele reuniunilor referitoare la punerea în aplicare a prezentelor orientări ar trebui comunicate autorităților centrale responsabile în domeniul vizelor din statele membre, în conformitate cu articolul 48 alineatul (5) din Codul de vize, și Comisiei.

II. Orientări privind controlul cetățenilor ruși la frontierele externe în temeiul Codului frontierelor Schengen

48. Personalul autorităților naționale de poliție de frontieră, sprijinit, după caz, de Corpul permanent al Frontex, este cel care trebuie să evalueze toate aspectele legate de îndeplinirea condițiilor de intrare, de la caz la caz, atunci când efectuează controale la frontierele externe, indiferent de locul din care călătorește un cetățean rus care dorește să treacă frontiera externă.
49. În temeiul articolului 8 alineatul (3) din Codul frontierelor Schengen, circulația transfrontalieră la frontierele externe a resortisanților țărilor terțe trebuie să facă obiectul unor verificări amănunțite efectuate de polițiștii de frontieră pentru a verifica dacă resortisanții țărilor terțe îndeplinesc condițiile de intrare prevăzute la articolul 6 alineatul (1) din același cod. În contextul special al agresiunii ilegale a Federației Ruse împotriva Ucrainei, este esențial ca polițiștii de frontieră de la toate punctele de trecere de la frontierele externe să evalueze în mod coerent dacă un cetățean rus care trece frontiera externă îndeplinește condițiile de intrare în spațiul Schengen, pentru a evita ca un solicitant cărui i s-a refuzat intrarea de către un stat membru să fie admis de un alt stat membru.
50. În cazul în care polițiștii de frontieră concluzionează, în urma unei evaluări individuale, că cetățeanul rus nu îndeplinește toate condițiile de intrare, intrarea în spațiul Schengen ar trebui refuzată în conformitate cu articolul 14 din Codul frontierelor Schengen.
51. În temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (e) din Codul frontierelor Schengen, una dintre condițiile de intrare pentru resortisanții țărilor terțe este aceea că persoana nu este considerată o **amenințare pentru ordinea publică, securitatea internă sau relațiile internaționale ale oricărui dintre statele membre**. Având în vedere situația geopolitică actuală, mobilizarea militară din Federația Rusă și impactul acestor evenimente asupra stabilității și securității Uniunii și a statelor sale membre, autoritățile de frontieră ar trebui să exercite un control individual intensiv asupra potențialului risc sporit în materie de securitate pe care îl implică intrarea în spațiul Schengen a cetățenilor unei țări care poartă un război în Europa. În vederea efectuării unei astfel de evaluări individuale, polițiștii de frontieră ar trebui, în special, să efectueze interviuri aprofundate cu cetățenii ruși care doresc să intre în spațiul Schengen. Pe lângă o verificare pe baza datelor din documentele de călătorie, ar trebui efectuată o verificare sistematică cu ajutorul amprentelor digitale în Sistemul de informații Schengen, pentru a detecta, de asemenea, semnalările privind persoane care utilizează identități false sau necunoscute.
52. În aceste condiții, ținând seama de contextul geopolitic, polițiștii de frontieră ar trebui, de asemenea, să țină seama de posibilitatea ca admiterea unui cetățean rus în spațiul Schengen într-un moment în care țara sa de origine este angajată într-o agresiune militară ilegală împotriva unei țări candidate la aderarea la UE să afecteze grav relațiile internaționale ale oricărui stat membru cu Ucraina, cu un alt stat membru sau cu UE ca atare. Având în vedere volumul de muncă suplimentar la care va conduce acest control consolidat, statele membre sunt încurajate să transfere personal suplimentar la poliția de frontieră de la frontierele externe în cauză.
53. Cu toate acestea, controlul sporit nu trebuie să conducă la refuzarea intrării persoanelor care au un interes legitim de a părăsi Federația Rusă și de a intra în spațiul Schengen. În special, autoritățile de poliție de frontieră din statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită

cetățenilor ruși care sunt apărători ai drepturilor omului, dizidenți sau jurnaliști independenți și care se prezintă la un punct de trecere a frontierei externe. Autoritățile poliției de frontieră sunt încurajate să evalueze cererile de intrare a acestor persoane și în lumina articolului 6 alineatul (5) litera (c) din Codul frontierelor Schengen, care oferă posibilitatea de a autoriza intrarea resortisanților țărilor terțe din motive umanitare, chiar și în cazul în care acești resortisanți ai țărilor terțe nu îndeplinesc una sau mai multe dintre condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1). Același lucru ar trebui să fie valabil și în cazul cetățenilor ucraineni cărora li s-a impus cetățenia rusă în urma ocupației din regiunea lor, dacă își pot dovedi cetățenia ucraineană anterioară.

54. Dacă intrarea unui cetățean rus este refuzată pe motiv că se consideră că acesta reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne a statelor membre, statul membru care refuză intrarea ar putea lua în considerare, de asemenea, pe baza unei evaluări individuale separate, adoptarea unei decizii în temeiul dreptului intern privind interzicerea intrării și șederii și introducerea unei semnalări în acest scop în Sistemul de informații Schengen, în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul SIS II. Durata interdicției de intrare adoptate în temeiul legislației naționale ar trebui să fie proporțională cu amenințarea. Introducerea semnalării în SIS împiedică persoana considerată o amenințare la adresa ordinii publice sau a securității interne să intre în spațiul Schengen printr-un alt punct de trecere a frontierei din același stat membru sau dintr-un alt stat membru. În semnalare trebuie introdus întregul set de date biografice ale persoanei, precum și amprentele digitale și fotografiile ale persoanei.

Răspunderea operatorilor de transport

55. În temeiul articolului 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen și al Directivei 2001/51²¹, operatorii de transport (adică orice persoană fizică sau juridică a cărei ocupație este de a furniza transport de pasageri pe cale aeriană, maritimă sau terestră) sunt obligați să își asume imediat responsabilitatea pentru resortisanții țărilor terțe cărora li s-a refuzat intrarea pe teritoriul unuia dintre statele membre și care au fost aduși de aceștia la frontiera externă. În plus, operatorii de transport care aduc călători pe cale aeriană sau maritimă sau pe cale terestră cu autocarul sunt obligați să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că un resortisant al unei țări terțe deține documentele de călătorie necesare pentru intrarea pe teritoriul statului membru, sub rezerva unor eventuale amenzi în cazul în care verificarea acestor documente a fost insuficientă.
56. Prin urmare, este important ca operatorii de transport să rămână vigilenți atunci când verifică existența documentelor de călătorie necesare pentru intrare. Statele membre sunt încurajate să ofere sprijin practic operatorilor de transport în această privință, în vederea limitării numărului de cetățeni ruși care sosesc fără astfel de documente de călătorie.

²¹ Articolul 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen (JO L 239, 22.9.2000, p. 1) și Directiva 2001/51/CE a Consiliului din 28 iunie 2001 de completare a dispozițiilor articolului 26 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 (JO L 187, 10.7.2001, p. 45).

57. În cazul în care o viză valabilă este revocată, iar călătorului i se refuză intrarea din cauza evaluării globale a condițiilor de intrare, în pofida faptului că viza prezentată la îmbarcare este încă valabilă, operatorii de transport au în continuare obligația de a returna persoana în țara din care a fost transportată sau în țara care a eliberat documentul de călătorie sau în altă țară terță.

COPIE LEGALIZATĂ
Pentru Secretarul General

Martine DEPREZ
Director
Procesul decizional și colegialitatea
COMISIA EUROPEANA